

Zavolajte ně Ondráša

Zbojnická

Za-vo-laj-te ně On-drá-ša, nech ču-je mé
u-če-ní, ke-ré já mu, o-tec sta-rý,
dá-vám při svém skon-če-ní.

- 2 Ty, Ondrášu, synu milý, ty sa dobře měť budeš,
ty máš srce jako zbojník, (nebo: staň za buka, vem obucha,
tak si peněz dobudeš.
- 3 A v noci sa ty ubíraj k dědinám při měsíčku,
a ve dně sa zas vyhřívaj na horách na slunečku.
- 4 Per, zabijaj, krad', obíraj, neboj sa zlej nehody,
per, zabijaj, krad' obíraj, co sa ti gde přihodí.
- 5 A dyž potkáš žida íti, jeho boží stvoření,
ptaj sa, co to nese v ranci: pálenku leb koření.
- 6 Dyž ti bude odpovědat', daj si pozor na řeči,
jak nebude odpovědat', per, ež duša vyletí.
- 7 Ober dycky bohatého a rozdaj to chudině,
skryj sa v horách v nebezpečí, zdržuj sa na Beskydě.
- 8 Tam na zámku vyľup kasu, vyber všecky rynščáky,
nejlepší sú bajom báky a ty zlaté dukáty.
- 9 Nedaj strachu znať na sobě, dyž uvidíš vojáka,
hned' s hbitost'ú a rychlost'ú hod' gulku do pľuháka.
- 10 Zhod' ho na zam strhni dólu, kyjem mu zlámaj nohy,
sedni si na jeho koňa a utíkaj pod hory.
- 11 Jedenást měl kamarádú, Ondráš starším zbojníkem,
Juráš ho v hospodě zabil jeho vlastním obuchem.

Zavolajte ně Ondráša

Zbojnická

Räuberlied

1
Zavolajte ně Ondraša,
nech čuje me učení,
keré já mu, otec starý,
dávam při svém skončení.

Ruft mir herbei den Ondrák,
mag er hören meine Ratschläge,
welche ich ihm, als alter Vater,
gebe vor meinem Ende.

2
Ty, Ondrášu, synu miły,
ty sa dobře měť budeš,
ty máš srce jako zbojník,
(nebo: staň za buka,
vem obucha,)
tak si peněz dobudeš.

Du, Ondrák, lieber Sohn,
du wirst es gut haben,
du hast ein Herz wie ein Räuber,
(oder: bleib hinter einer Buche,
nimm einen Knüppel,)
so wirst du zu geld kommen.

3
A v noci sa ty ubíraj
k dědinám při měsíčku,
a ve dně sa zas vyhřívaj
na horách na slunečku.

Und zur Nacht begib dich in die Dörfer
beim Monde,
und am Tag wärme dich wieder
auf den Bergen in der Sonne.

4
Per, zabijaj, krad', obíraj,
neboj sa zlej nehody,
per, zabijaj, krad', obíraj,
co sa ti gde přihodí.

Schlag los, töte, stiehl, raube,
fürchte nicht vor einem schlimmen Unfall,
schlag los, töte, stiehl, raube,
was dir wo auch immer unterkommt.

5
A dyž potkaš žida íti,
jeho boží stvoření,
ptaj sa, co to nese v ranci:
pálenku leb koření.

Und wenn du triffst einen Juden,
seines Gottes Geschöpf,
frag ihn, was er trägt im Ranzen:
Schnaps oder Gewürze.

6
Dyž ti bude odpovědat'
daj si pozor na řeči.
jak nebude odpovědat',
per, ež duša vyletí.

Wenn er dir antworten wird,
gib acht auf die Reden,
wenn er nicht antwortet,
schlag zu, bis die Seele wegfliegt.

7
Ober dycky bohatého
a rozdaj to chudině,
skryj sa horách
v nebezpečí
zdržuj sa na Beskydě.

Raube stets einen Reichen aus
und verteile es an die Armen,
versteck dich in den Bergen
in der Gefahr,
halte dich auf in den Beskiden.

8
Tam na zámku vyľup kasu,
vyber všetky rynšćáky.
Najlepši sú bájom báky
a ty zlaté dukáty.

Dort auf dem Schloss raub aus die Kasse,
alle Geldstücke nimm raus.
Am schönsten sind die ungarischen Münzen
und die goldenen Dukaten.

9
Nedaj strachu znat' na sobě,
dyž uvidíš vojáka,
hned' s hbitost'ú a rychlost'ú
hod' gulku pľuháka

Gib keine Furcht an dir zu erkennen,
wenn du einen Soldaten siehst,
mit Gewandtheit und Schnelligkeit
wirf die Kugel

10
Zhod' ho na zem strhni dóľu,
kyjem mu zľámaj nohy,
sedni koňa si na jeho
a utíkaj pod hory.

Reiß ihn auf die Erde runter,
mit dem Knüppel zerbrich ihm die Beine,
setz dich auf sein Pferd
und flieh in die Berge.

(wörtl.: und flieh unter die Berge)

11
Jedenást měľ kamarádú,
Ondráš starším zbojníkem,
Juráš ho v hosdodě zabil
jeho vlastním obuchem.

Elf Kameraden hatte er,
Ondrák war der älteste Räuber,
Juráš erschlug ihn im Wirtshaus
mit seinem eigenen Knüppel.

SG/StG